Lelkipásztori irányelvek

az ifjúsági világnap

megünnepléséhez a részegyházakban

Világiak, Család és Élet Dikasztériuma

Lelkipásztori irányelvek az ifjúsági világnap megünnepléséhez a részegyházakban

Vatikán 2021

1. Az ifjúsági világnapok

Az ifjúsági világnapok bevezetése kétségtelenül Szent II. János Pál nagyszerű prófétai felismerése volt, aki döntésének okait a következőképpen magyarázta: „**Minden fiatalnak éreznie kell, hogy az Egyház kíséri őt: ezért az egész Egyháznak, egységben Péter utódával, egyre elkötelezettebbnek kell lennie világszerte a fiatalok, az ő gondjaik és kéréseik, kezdeményezéseik és reményeik iránt, hogy megfeleljen az ő várakozásaiknak, közvetítve a bizonyosságot, aki Krisztus, az Igazságot, aki Krisztus, a szeretetet, aki Krisztus…**”[1]

XVI. Benedek pápa átvette a stafétabotot elődjétől, és számos alkalommal kiemelte, hogy ezek az események gondviselésszerű ajándékot jelentenek az Egyház számára, és úgy határozta meg őket, mint **„gyógyszert a hit fáradtsága ellen”, „a kereszténység megélésének új, megfiatalított módját”** és **„megélt új evangelizációt”.**[2]

Ferenc pápa szemében is az ifjúsági világnapok rendkívüli erejű missziós ösztönzést jelentenek az egész Egyház és különösen a fiatalabb nemzedékek számára. Alig néhány hónappal megválasztása után a Rio de Janeiró-i világtalálkozóval kezdte meg pápai szolgálatát 2013 júliusában, melynek végén azt mondta, hogy az a világtalálkozó „**egy újabb állomás volt a fiatalok földrészeket átívelő zarándoklatában Krisztus keresztjével. Soha nem szabad elfelejtenünk – magyarázta –, hogy az ifjúsági világnapok nem »tűzijátékok«, nem az öncélú lelkes örvendezés pillanatai, hanem egy hosszú út állomásai, amely 1985-ben kezdődött II. János Pál pápa kezdeményezésére.**" [3]

Aztán egy központi igazságra hívta fel a figyelmet: **„Sose felejtsük el: a fiatalok nem a pápát követik, hanem Jézus Krisztust! Az ő keresztjét hordozzák. A pápa pedig vezeti, kíséri őket a hitnek, a reménynek ezen az útján.”** [4]

Mint ismeretes, ennek az eseménynek a nemzetközi megünneplésére általában háromévente kerül sor különböző országokban a Szentatya részvételével.
A világnap rendes megünneplésére viszont minden évben a részegyházakban kerül sor, amelyek maguk gondoskodnak annak megszervezéséről.

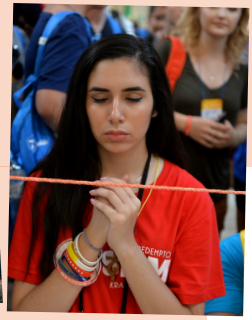

2. A világnapok a részegyházakban

A minden egyes részegyházban megünnepelt ifjúsági világnap nemcsak az adott térségben élő fiatalok, hanem az egész helyi egyházi közösség számára is nagy jelentőségű és nagy értékű.

Vannak fiatalok, akiknek objektív tanulmányi, munkahelyi vagy anyagi nehézségek miatt nincs lehetőségük arra, hogy részt vegyenek a nemzetközi világnapokon, ezért jó, ha minden részegyház nekik is felkínálja annak lehetőségét, hogy – még ha helyi szinten is – személyesen megtapasztalhassák a „hit ünnepét", hogy részt vegyenek egy olyan eseményen, ahol erőteljesen a tanúságtétel, a közösség megélése és az imádság áll a középpontban, hasonlóan a nemzetközi ünnepekhez, amelyek mély nyomot hagytak sok fiatal életén a világ minden táján.

A helyi szinten megtartott ifjúsági világnap rendkívül fontos minden részegyház számára. Az egész egyházi közösségnek – világi hívőknek, papoknak, megszentelt személyeknek, családoknak, felnőtteknek és időseknek – az érzékenyítését és alakítását szolgálja, hogy egyre jobban tudatában legyen azon küldetésének, hogy továbbadja a hitet az új nemzedékeknek.

A püspöki szinódusnak a „Fiatalok, hit és hivatástisztázás” témáról tartott közgyűlése (2018) emlékeztetett arra, hogy az egész Egyháznak – mind az egyetemes Egyháznak, mind a részegyháznak – és minden egyes tagjának felelősséget kell éreznie a fiatalokért, és késznek kell állnia arra, hogy a fiatalok kérdései, vágyai és nehézségei megszólítsák. Az ifjúsági világnapok helyi szintű megünneplése tehát rendkívül hasznos ahhoz, hogy elevenen tartsuk annak tudatát, mennyire sürgős feladat, hogy együtt járjunk a fiatalokkal, hogy befogadjuk és türelmesen meghallgassuk őket, hogy szeretettel és odaadóan hirdessük nekik Isten igéjét. [5]

A világnap helyi szintű megünneplésére ez a dikasztérium, saját hatáskörén belül [6], lelkipásztori irányelveket fogalmazott meg a püspöki konferenciák, a pátriárkai és nagyérseki egyházak szinódusai, az egyházmegyék/eparchiák, az egyházi mozgalmak és társulások, és nem utolsósorban minden fiatal számára, hogy az „egyházmegyei/eparchiai világnapot” teljesen **„a fiatalokért”** és **„a fiatalokkal”** szervezett ünneplés eseményeként éljük meg.

Ezekkel a lelkipásztori irányelvekkel biztatni szeretnénk a részegyházakat arra, hogy jelentősebbnek tartsák a világnap egyházmegyei megünneplését, és tekintsék kedvező alkalomnak olyan kreatív kezdeményezések megtervezésére és megvalósítására, amelyek megmutatják, hogy az Egyház a fiatalok körében végzett küldetését **„korszakos jelentőségű lelkipásztori prioritásnak tekinti, amelybe időt, energiát és erőforrásokat kell fektetni.”** [7] El kell érni, hogy a fiatal nemzedékek átérezzék, hogy az Egyház figyelmének és lelkipásztori gondoskodásának középpontjában állnak. A fiatalok ugyanis azt szeretnék, hogy bevonják és megbecsüljék őket, hogy érezzék, ők is főszereplők az Egyház életében és küldetésében. [8]

Az alábbiakban olvasható javaslatok elsősorban az egyes egyházmegyéket tartják szem előtt, mint a helyi egyház saját kifejeződési területét.

De nyilvánvalóan hozzá kell igazítani őket azokhoz a különböző helyzetekhez, amelyekben az Egyház a világ különböző térségeiben él, például amikor az egyházmegyék/eparchiák kicsik, és kevés emberi, anyagi erőforrás áll rendelkezésükre. Ezekben a konkrét esetekben, vagy ahol lelkipásztori szempontból célszerűnek látják, lehetőség van arra, hogy a szomszédos vagy egymást átfedő területi egységek egyesítsék erőiket, hogy az ifjúsági világnapot több szervezeti egység együttesen tartsa meg, vagy hogy azt országos szinten szervezzék meg.

3. A világnap megünneplése helyi szinten Krisztus Király ünnepén

A 2020. november 22-én, Krisztus Király ünnepén bemutatott szentmiséje végén Ferenc pápa új lendületet kívánt adni a világnap megünneplésének a részegyházakban, s ezért bejelentette, hogy ezt a hagyományosan virágvasárnap tartott ünnepet 2021-től kezdve Krisztus Király vasárnapján tartjuk. [9]

Ezzel kapcsolatban emlékeztetünk arra, hogy 1984-ben éppen Krisztus Király ünnepén hívta össze Szent II. János Pál a fiatalokat az ifjúság nemzetközi éve (1985) alkalmából rendezett találkozóra, amely – együtt a fiatalok jubileumának meghirdetésével a megváltás évében (1984) – az ifjúsági világnapok hosszú útjának kezdetét jelentette: **„Ezen az ünnepen […] – mondta – az Egyház Krisztus országát, Krisztus királyi uralmát hirdeti, amely már jelen van, de még titokzatosan növekszik, míg el nem éri teljes kinyilvánulását. Ti, fiatalok,pótolhatatlan hordozói vagytok Isten országa dinamikájának, s ez ad reményt az Egyháznak és a világnak.”** Tehát így kezdődtek el a világifjúsági találkozók: Krisztus Király napján a világon élő összes fiatal meghívást kapott, hogy **„Rómába jöjjenek,hogy találkozzanak a pápával a nagyhét kezdetén, szombaton és virágvasárnap”**. [10]

Valóban nem nehéz meglátni a virágvasárnap és Krisztus Király vasárnapja közötti kapcsolatot. A virágvasárnapi szertartásban Jézus Jeruzsálembe való bevonulására emlékezünk. Jézus „szelíd, szamárháton ülő királyként” (Mt 21,5) érkezik, és a tömeg Messiásként ünnepli: „Hozsanna Dávid Fiának! Áldott, aki az Úr nevében jön!” (Mt 21,9) Lukács evangélista kifejezetten hozzáteszi a „király” címet a tömegnek „az Úr nevében érkezőt” üdvözlő szavaihoz, hangsúlyozva, hogy a Messiás egyben király is, és hogy Jeruzsálembe való bevonulása bizonyos értelemben királyi trónra lépést jelent: „Áldott az Úr nevében érkező király!” (Lk 19,38).

Krisztus királyi dimenziója annyira fontos Lukács számára, hogy az Jézus Krisztus földi életének elejétől a végéig megjelenik, és végigkíséri egész szolgálatát. Az angyali üdvözletkor az angyal megjövendöli Máriának, hogy az általa fogant gyermek megkapja Istentől „atyjának, Dávidnak trónját, örökké uralkodik Jákob házán, és országának nem lesz vége” (Lk 1,32–33).

És a keresztre feszítés drámaipillanatában, míg a többi evangélista csak a Jézus két oldalán keresztre feszített két férfi sértegetéseit említi, Lukács bemutatja a „bűnbánó lator" megható alakját, akia keresztfáról a következő szavakkal kérleli Jézust: „Emlékezz meg rólam, amikor országodba jutsz!" (Lk 23,42). Az elfogadás és megbocsátás szavai, melye-ket Jézus erre az imára válaszul mond, világossá teszik, hogy ő olyan király, aki megmenteni jött: „Ma velem leszel a paradicsomban" (Lk 23,43).

Azt az erős üzenetet kell tehát a fiataloknak átadni, és annak kell minden Krisztus Király ünnepén tartott egyházmegyei/eparchiai világnap középpontjában állnia, hogy fogadjátok Krisztust! Fogadjátok be őt királyként életetekbe! Ő olyan király, aki azért jött, hogy megmentsen! Nélküle nincs igazi béke, nincs igazi belső megnyugvás és nincs igazi kiengesztelődés a többi emberrel! Az ő országa nélkül a társadalom is elveszíti emberi arcát. Krisztus országa nélkül eltűnik minden igazi testvériség, eltűnik minden hiteles közelség a szenvedőkhöz.

Ferenc pápa emlékeztetett arra, hogy a két liturgikus szertartásnak, Krisztus Király vasárnapjának és virágvasárnapnak a középpontjában **„Jézus Krisztusnak, az ember megváltójának misztériuma marad…” [11]** A központi üzenet tehát továbbra is az, hogy az ember nagyságát az a szeretet adja meg, amely „a végsőkig” képes odaaadni magát másokért.

Ezért minden egyházmegyéhez/eparchiához szól a felhívás, hogy Krisztus Király főünnepén tartsa meg az ifjúsági világnapot. A Szentatya kívánsága ugyanis az, hogy ezen a napon az egyetemes Egyház helyezze a fiatalokat lelkipásztori figyelmének középpontjába, imádkozzon értük, tegyen olyan gesztusokat, amelyek a fiatalokat teszik főszereplővé, támogasson kommunikációs kampányokat stb. Ideális az lenne, ha Krisztus Király főünnepének napján tartanának (egyházmegyei/eparchiai, térségi vagy országos) rendezvényt. Különböző okok miatt azonban előfordulhat, hogy az eseményt más időpontban kell megtartani.

Ennek az ünneplésnek egy szélesebb lelkipásztori út részének kell lennie, amelynek az ifjúsági világnap csak egy állomása. [12] Nem véletlen, hogy a Szentatya felhívja a figyelmet arra, hogy **„az ifjúságpasztoráció csak szinodális lehet, azaz képesnek kell lennie arra, hogy kialakítsa az együtthaladás módját”. [13]**

4. Az ifjúsági világnap sarokpontjai

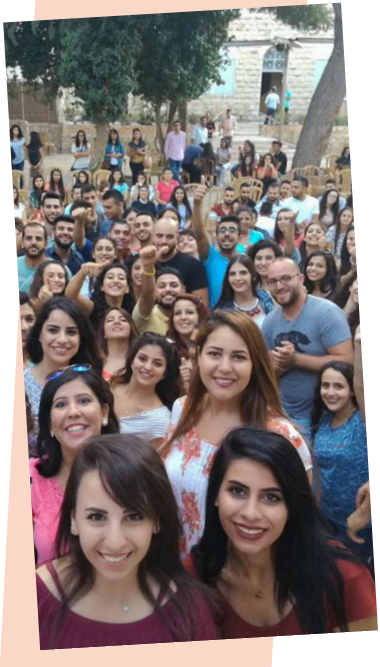

A „Fiatalok, hit és hivatástisztázás” témával foglalkozó püspöki szinóduson a zsinati atyák több felszólalása érintette az ifjúsági világnapot. Ezzel kapcsolatban a záródokumentum így fogalmaz: „**Az ifjúsági világnap – mely Szent II. János Pál prófétai felismeréséből született, és a harmadik évezred fiataljai számára is vonatkozási pont marad –, az országos és az egyházmegyei[/eparchiai] találkozók fontos szerepet játszanak sok fiatal életében, mert a hit és a közösség élő megtapasztalását kínálják, ami segít nekik szembenézni az élet nagy kihívásaival, és felelősen felvállalni helyüket a társadalomban és az egyházi közösségben.**” [14]

A dokumentum hangsúlyozza, hogy ezek az összejövetelek „**visszautalnak a közösségek rendes lelkipásztori kísérésére, melynek keretében az evangélium befogadását el kell mélyíteni, és az evangélium befogadásának életalakító döntésekhez kell vezetnie**”, [15] majd kijelenti, hogy ezek az összejövetelek „**lehetőséget kínálnak arra, hogy aki részt vesz rajtuk, a zarándoklat logikájában járhasson, megtapasztalja a testvériséget mindenkivel, megossza örömmel a hitét és növekedjen az Egyházhoz való tartozás érzésében**”. [16]

Vizsgáljunk meg néhányat ezek közül a „sarokpontok” [17] közül, melyeknek minden világtalákozó középpontjában kell állniuk, a helyi szinten megtartott napokon is, és amelyeknek ezért egyértelmű programértéke van.

a. Az ifjúság napja legyen a „hit ünnepe”

Az ifjúságivilágnap megünneplése a hit és a közösség élő és örömteli megtapasztalását kínálja fel a fiataloknak, lehetőséget ad arra, hogy megtapasztalják az Úr arcának szépségét. A hitélet középpontjában a Jézus Krisztus személyével való találkozás áll, ezért jó, ha minden ifjúsági világnapon elhangzik a meghívás minden fiatalhoz, hogy találkozzon Krisztussal, és kezdjen személyes párbeszédet vele. „**Ez a hit ünnepe, amikor együtt dicsőítjük az Urat, éneklünk, hallgatjuk Isten igéjét, és elcsendesedünk az Úr imádásában: mindez a világnap csúcspontja.**” [19]

Ebben az értelemben a nemzetközi világnapok programja (kérügmatikus, formatív, tanúságtevő, szentségi, művészi dimenzió stb.) inspirálhatja a helyi rendezvényeket, melyek kreatívan adaptálhatják azt. Különös figyelmet kell fordítani a csendes szentségimádásra mint a voltaképpeni hitaktusra, és a bűnbánati liturgiára mint az Isten irgalmával való találkozás kiváltságos helyére.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy minden ifjúsági világnapon a fiatalok természetes lelkesedése, az a lángolás, amellyel felvállalják az őket érintő dolgokat, és amely hitük megélését is jellemzi, mindez Isten egész népének hitét növeli és erősíti. Az evangélium által egybehívott és az Úrral való találkozásra meghívott fiatalok gyakran bátor tanúi lesznek a hitnek, és ez mindig meglepővé és egyedivé teszi az ifjúsági világnap eseményét.

b. Az ifjúság napja legyen „egyházi élmény”

Fontos, hogy a világnap egyházmegyei/eparchiai ünneplése olyan alkalom legyen, amikor a fiatalok megtapasztalhatják az egyházi közösséget, és jobban tudatára ébredhetnek annak, hogy ők az Egyház szerves részei. Az első lépésnek a fiatalok bevonására a meghallgatásnak kell lennie. Az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági nap előkészítése során meg kell találni a megfelelő időt és módot arra, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a közösség meglévő struktúráin belül: egyházmegyei/eparchiai és egyházmegyék/eparchiák közötti pasztorális tanácsok, papi szenátus, helyi püspöki tanácsok… Ne felejtsük el, hogy ők jelentik az Egyház fiatal arcát!

A fiatalok mellett kapjanak teret a különböző karizmák is, melyek jelen vannak az adott területi egységben. Alapvető fontosságú, hogy az egyházmegyei/eparchaiifjúsági világnap megszervezése közösen történjen. Be kell vonni a különböző életállapotokat, szinodálismunkára kell javaslatot tenni, ahogyan azt a Szentatya a *Christus vivit* kezdetű apostoli buzdításában kívánja:„**Ettől a szellemtől vezérelve haladhatunk egy részvételre építő és társfelelős Egyház felé, mely képes értékelni annak a sokféleségnek a gazdagságát, amelyből áll, hálá-san fogadva a világi hívők – köztük a fiatalok és a nők – hozzájárulását, a megszentelt életet élő nők és férfiak**

hozzájárulását, valamint a csoportok, társulások és mozgalmak hozzájárulását. Senkit sem szabad háttérbe szorítani és senki sem húzódhat háttérbe.” [20] Ily módon lehetséges lesz összegyűjteni és összehangolni a részegyház összes élő erőit, valamint felébreszteni a még „szunnyadókat”.

Ebben az összefüggésben a helyi püspök jelenléte és készsége a fiatalokkal való együttlétre a szeretet és a közelség nagyszerű jelét jelenti a fiatalok számára. Nem ritkán sok fiatal számára az egyházmegyei/eparchiai világnap ad alkalmat arra, hogy találkozzon és elbeszélgessen saját pásztorával. Ferenc pápa szorgalmazza a közelségnek ezt a lelkipásztori stílusát, melyben „**előnyben kell részesíteni a közelség nyelvét, az önzetlen, kapcsolati és egzisztenciális szeretet nyelvét, mely megérinti a szívet, eléri az életet, reményt és vágyakat ébreszt**”. [21]

c. Az ifjúság napja legyen „missziós élmény”

A nemzetközi szinten ünnepelt ifjúsági világnap kiváló lehetőségnek bizonyult arra, hogy a fiatalok missziós tapasztalatot szerezzenek. Az egyházmegyei/eparchiai világnapnak is ilyennek kell lennie. Ahogy Ferenc pápa mondja, „**az ifjúságpasztorációnak mindig missziós pasztorációnak kell lennie**”. [22]

Ennek megfelelően missziókat lehet szervezni, amelyekben megkérjük a fiatalokat, hogy látogassák meg az embereket otthonaikban, és vigyenek nekik reményteli üzenetet, egy vigasztaló szót, vagy egyszerűen csak ajánlják fel, hogy meghallgatják őket. [23] Lelkesedésükre építve a fiatalok – ahol lehetséges – nyilvános evangelizációs alkalmak főszereplői is lehetnek, énekekkel, imával és tanúságtételekkel, a városnak azokon az utcáin és terein, ahol kortársaik találkoznak egymással, mert a fiatalok a legjobb evangelizátorai a fiataloknak. Jelenlétük és örömteli hitük már önmagában is az örömhír „**élő hirdetése**”, mely vonzza a többi fiatalt.

Azokat a tevékenységeket is támogatni és ösztönözni kell, amelyekben a fiatalok megtapasztalják az önkéntes munkát, az ingyenes szolgálatot, az önzetlen odaadást. Nem szabad elfelejteni, hogy a Krisztus Király ünnepét megelőző vasárnapon az Egyház a szegények világnapját tartja. Nem is lehetne jobb alkalom olyan kezdeményezések támogatására, amelyekben a fiatalok idejüket, erejüket a legszegényebbeknek, a kirekesztetteknek, a társadalom által elutasítottaknak adják. Ez lehetőséget kínál a fiataloknak arra, hogy „**a jótékonyság és a szolgálat forradalmának főszereplőivé váljanak, akik képesek ellenállni a fogyasztói és felszínes individualizmus betegségének**”. [24]

d. Az ifjúság napja legyen „alkalom a hivatástisztázásra” és „meghívás az életszentségre”

Egy erős hitélményen, egyházi és missziós élményen belül prioritást kell adni a hivatás dimenziójának.Egy lépésekben történő, fokozatos megközelítésről van szó, mely először is megérteti a fiatalokkal, hogy egész életük Isten elé van állítva, aki szeretiés hívja őket.Isten mindenekelőtt az életre hívta őket, folyamatosan a boldogságra hívja őket, arra hívja őket, hogy megismerjék őt, figyeljenek a hangjára, és mindenekelőtt arra, hogy elfogadják az ő Fiát, Jézust tanítójuknak, barátjuknak, Megváltójuknak.

Ezeknek az „alapvető hivatásoknak” a felismerése és a velük való szembenézés jelenti az első nagy kihívást a fiatalok számára, mert ha komolyan veszik őket, akkor Istennek ezek az első „hívásai” már komoly életdöntések felé irányítják őket. Ilyenek: a létezésnek Isten ajándékaként való elfogadása, amelyet ezért őrá és nem önmagunkra vonatkoztatva kell élni; a keresztény életstílus melletti döntés a szeretet- és a társas kapcsolatok terén; a tanulmányokról, a munkavégzésről és az egész jövőnkről való döntés oly módon, hogy az teljesen összhangban legyen az Istennel való barátsággal, amelyre igent mondtunk, és amelyet meg akarunk őrizni; az a döntés, hogy

egész létünket ajándékká tesszük mások számára, azt szolgálatban és önzetlen szeretetben éljük meg. Gyakran radikális döntésekről van szó, válaszul a hívó Istennek, melyek döntő irányt adnak a fiatalok egész életének. „**Az élet […] az erős, határozott, örökre szóló döntések ideje. – Fogalmazta meg tisztán a fiataloknak Ferenc pápa. – A banális döntések banális élethez vezetnek, a nagy döntések naggyá teszik az életet.**” [25]

Ezen a tágabb „hivatáshorizonton” belül nem kell félni attól sem, hogy a fiataloknak azt az életformát ajánljuk, amely megfelel annak a hívásnak, amelyet Isten mindannyiukhoz egyénileg intéz, legyen az a papság vagy a megszentelt élet, akár a monasztikus szerzetesség formájában is, vagy a házasság és a család. Ebben nagy segítséget jelenthet papnövendékek, megszentelt személyek, házaspárok és családok bevonása, akik jelenlétükkel és tanúságtételükkel segíthetnek felkelteni a fiatalokban a hivatással kapcsolatos

helyes kérdéseket, valamint azt a vágyat, hogy elinduljanakannak a „nagy tervnek” a keresésére, amelyet Isten gondolt ki számukra. Abban a kényes folyamatban, amelynek a döntések megérleléséhez kell vezetnie őket, a fiatalokat kísérnikell és körültekintőenfel kell világosítani. Amikor aztán eljön az idő, bátorítani kell őket, hogy Isten segítségében bízva határozottan hozzák meg személyes döntésüket, és ne maradjanak örökös bizonytalanságban.

Minden hivatásválasztás alapját az életszentségre szóló még alapvetőbb meghívásnak kell képeznie. Az ifjúsági világnapnak emlékeztetnie kell a fiatalokat az életszentségre szóló meghívásra mint a boldogsághoz és önmagunk kibontakoztatásához vezető igazi útra. Olyan életszentségre, amely megfelel minden egyes fiatal élettörténetének és személyes jellemének, anélkül, hogy határt szabnánk azoknak a titokzatosutaknak, amelyeket Isten mindenkinek tartogat, és amelyek a szentség hősies történeteihez vezethetnek – ahogy ez sok fiatal esetében történt és történik –, vagy ahhoz a „szomszédos szentséghez”, amelyből senki sincs kizárva. Ezért helyénvaló, hogy a lehető legtöbbet megmutassunk a helyi és egyetemes Egyház szentjeinek gazdag örökségéből, akik nővéreink és bátyáink a hitben, és akiknek élettörténetei megerősítenek bennünket abban, hogy az életszentség útja nemcsak lehetséges és végigjárható, hanem nagy örömet is ad.

e. Az ifjúság napja legyen „zarándoklatélmény”

Az ifjúsági világnap kezdettől fogva egy nagy zarándoklat volt. Zarándoklat a térben – különböző városokból, országokból és földrészekről a választott helyszínre, hogy találkozzanak a pápával és a többi fiatallal –, zarándoklat az időben – a fiatalok egyik nemzedékétől a másikig, mely „átveszi a stafétabotot” –, mely mélyen meghatározta az Egyház életének elmúlt harmincöt évét. A világnap fiataljai tehát egy zarándokokból álló nép. Nem céltalanul kóborló vándorok, hanem egy egységes nép, zarándokok, akik „együtt járnak” egy cél felé, a találkozás felé Valakivel, az Egyetlennel, aki értelmet tud adni létüknek, az emberré lett Isten felé, aki minden fiatalt arra hív, hogy legyen a tanítványa, hagyjon el mindent, és „szegődjön a nyomába”. A zarándoklat logikája megkívánja, hogy a lényegesre figyeljünk, arra hívja a fiatalokat, hogy hagyják maguk mögött a biztonságot nyújtó kényelmes és üres kereteket, hogy elsajátítsanak egy mértéktartó és befogadó, a Gondviselésre és „Isten meglepetéseire” nyitott útonléti stílust, mely arra nevel, hogy legyőzzék önmagukat, és szembenézzenek az útjuk során jelentkező kihívásokkal.

Az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági világnap megünneplése ezért konkrét módokat javasolhat a fiatalok számára, hogy

valódi zarándokélményeket szerezzenek. Olyan élményeket, amelyek arra ösztönzik őket, hogy elhagyják otthonukat és útnak induljanak, amelyek során megismerik az út verejtékét és fáradalmait, a test fáradtságát és a lélek örömét. Gyakran előfordul ugyanis, hogy a közös zarándoklás során új barátokat szerzünk, megtapasztaljuk eszményeink izgalmas hasonlóságát, miközben együtt nézünk a közös cél felé, a kölcsönös támogatást a nehézségekben, annak örömét, hogy megosztjuk egymással azt a keveset, amink van. Mindez létfontosságú napjainkban, amikor sok fiatalt fenyeget a veszély, hogy elszigetelődik a virtuális és irreális világban, távol a „világ útjainak" porától. Meg vannak fosztva attól a mélységes elégedettségtől, amely a kívánt célért végzett kemény és türelmes munkából származik, mely nem valósítható meg egy egyszerű kattintással, hanem a test és a lélek állhatatossága és kitartása kell hozzá. Ebben az értelemben az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági nap értékes lehetőség arra, hogy a fiatalabb nemzedékek felfedezzék a helyi kegyhelyeket vagy a népi jámborság más jelentős helyeit, minthogy **„a népi vallásosság különböző megnyilvánulásai, különösen a zarándoklatok, vonzzák az egyházi struktúrákba nem könnyen beilleszkedő fiatalokat, és az Istenbe vetett bizalom konkrét kifejeződései."** [27]

f. Az ifjúság napja legyen „az egyetemes testvériség élménye”

A világnapnak alkalmat kell adnia arra, hogy a fiatalok – nem csak a katolikus fiatalok – találkozhassanak. „**Minden fiatalnak van mondanivalója másoknak, van mondanivalója a felnőtteknek, van mondanivalója a papoknak, a szerzetesnővéreknek, a püspököknek és a pápának!**” [28]

Ennek fényében a világnap egyházmegyei/eparchiai megünneplése kedvező alkalom lehet arra, hogy az adott területen élő fiatalok összejöjjenek és beszélgessenek egymással, függetlenül attól, hogy milyen vallásúak, milyen az életfelfogásuk, milyen meggyőződések vezérlik őket. Minden fiatalnak úgy kell éreznie, hogy meghívást kap a részvételre, és testvérként üdvözöljük. „**Olyan ifjúságpasztorációt kell felépítenünk, amely képes befogadó tereket teremteni, ahol mindenféle fiatalnak van helye, és ahol valóban kinyilvánul, hogy nyitott ajtókkal rendelkező Egyház vagyunk.**” [29]

5. A fiatalok főszerepe

Amint már említettük, fontos, hogy az ifjúságpasztorációban dolgozók mind nagyobb figyelmet fordítsanak arra, hogy a fiatalokat bevonják a világnap pasztorális megtervezésének minden lépésébe, szinodális-missziós stílusban, a lehető legjobban kihasználva az életkoruknak megfelelő kreativitást, nyelvezetet és módszereket. Ki ismeri náluk jobban kortársaik nyelvét és problémáit? Ki képes náluk jobban elérni őket a művészeten, a közösségi médián… keresztül?

Az egyházmegyei/eparchiai találkozó előkészítése során érdemes felhasználni azoknak a fiataloknak a tanúságtételét és tapasztalatait, akik már részt vettek nemzetközi ifjúsági világnapokon.

Egyes részegyházakban olyan fiatalokat, akik nemzetközi világnapokon vagy fiatalokat célzó, országos vagy egyházmegyei/eparchiai szintű kezdeményezés szervezésében vettek részt, akik már „veteránok" az ilyen magával ragadó tapasztalatokban, meghívták arra, hogy legyenek tagjai egy-egy ifjúságpasztorációs csoportnak a legkülönfélébb szinteken: plébániai, egyházmegyei/eparchiai, országos… szinten. Ez azt mutatja, hogy amikor a fiatalok első személyben főszereplőkké válnak ténylegesen jelentős események megvalósításában, könnyen magukévá teszik azokat az eszméket, amelyek ezeket az eseményeket inspirálták,

elméjükkel és szívükkel megragadják azok fontosságát, lelkesednek irántuk, és hajlandók időt és energiát áldozni arra, hogy másokkal is megosszák azokat. A hit és a szolgálat erős tapasztalatai gyakran vezetnek ahhoz a hajlandósághoz, hogy elkötelezetten részt vegyenek saját helyi egyházuk rendes lelkipásztori munkájában.

Ezért megismételjük, hogy bátran be kell vonni a fiatalokat és tevékeny szerepet kell rájuk bízni, mind azokra, akik az egyházmegyében jelen lévő különböző pasztorális valóságokból származnak, mind azokra, akik nem tartoznak semmilyen közösséghez, ifjúsági csoporthoz, társuláshoz vagy mozgalomhoz. Az egyházmegyei/eparchiai ifjúságinap kiváló lehetőség lehet arra, hogy a helyi egyház gazdagságát kiemeljük, elkerülve, hogy azok a fiatalok, akik kevésbé vannak jelen és kevésbé „tevékenyek" a már kialakult lelkipásztori struktúrákban, kirekesztve érezzék magukat. Mindenkinek „különleges meghívottnak" kell éreznie magát, mindenkinek azt kell éreznie, hogy várják és szívesen látják, megismételhetetlen egyediségében, emberi és lelki gazdagságában. Ez az egyházmegyei/eparchiai esemény tehát kedvező alkalom lehet arra, hogy ösztönözze és befogadja mindazokat a fiatalokat, akik talán keresik helyüket az Egyházban, de még nem találták meg azt.

6. A Szentatya évenkénti üzenete az ifjúsági világnapra

A Szentatya minden évben az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági világnapra való tekintettel üzenetet küld a fiataloknak. Ezért jó lenne, ha az előkészítő találkozókat és magát az egyházmegyei/eparchiai világnapot a Szentatyának a fiatalokhoz intézett üzenete, különösen a benne javasolt bibliai szakasz inspirálná.

Fontos lenne az is,hogy a fiatalokIstennek és az Egyháznak a szavát olyan emberek élő hangján hallják, akik közel állnak hozzájuk, akik alaposan ismerikjellemüket, történelmüket, ízlésüket, nehézségeiket, küzdelmeiket, várakozásaikat és reményeiket, és akik ezért képesek jól alkalmazni a bibliai és a tanítóhivataliszövegeket azokra a konkrét élethelyzetekre, amelyeket az előttük álló fiatalok megélnek. Ez a katekézis és a párbeszéd során végzett közvetítő munka a fiataloknak is

segít abban, hogy fel tudják ismerni azokat a konkrét módokat, ahogyan tanúságot tehetnek Isten hallott igéjéről és megélhetik azt mindennapi életükben, a családjukban, a munkahelyükön, az iskolában vagy barátaik között.

A pápai üzenetben javasolt irányt, mely az egyetemes Egyháznak a fiatalokkal közösen járt útját hivatott kísérni, ezért értelmesen és nagy kulturális érzékenységgel pontosítani lehet, figyelembe véve a helyi adottságokat.
A helyi egyház ifjúságpasztorációjának az útját is inspirálhatja, nem feledve a Ferenc pápa által megfogalmazott két nagy cselekvési irányt: **a keresést és a növekedést.** [30]

Az is lehetséges, hogy az üzenetet művészi kifejezési formákon vagy társadalmi jellegű kezdeményezéseken keresztül is közvetítsék, ahogyan arra a Szentatya a 35. világnapra küldött üzenetében buzdított bennünket: „**[ajánljatok fel] a világnak, az Egyháznak, a többi fiatalnak valami szépet lelki, művészi, szociális területen**”. [31] Továbbá az üzenet tartalmát a lelkipásztori év más jelentős időpontjaiban is elő lehetne venni, mint például: a missziós hónap, az Isten igéjének vagy a hivatásoknak szentelt hónap, figyelembe véve a püspöki konferencia útmutatásait.

Végül, de nem utolsósorban, a Szentatya üzenete fiataloknak szánt találkozók témájává is válhat, melyeket a helyi egyház ifjúságpasztorációjának munkatársai, társulások vagy egyházi mozgalmak szerveznek.

7. Befejezés

Az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági világnap megünneplése kétségtelenül fontos állomás minden részegyház életében, kiváltságos lehetőség a fiatalabb nemzedékekkel való találkozásra, eszköz a fiatalok világának evangelizálására és a velük folytatott párbeszédre. Ne felejtsük el: „**Az Egyháznak sok mondanivalója van a fiatalok számára, és a fiataloknak sok mondanivalója van az Egyház számára.”** [32]

Az ezeken az oldalakon található lelkipásztori irányelvek útmutatóként kívánnak szolgálni, mely bemutatja az ideális motivációkat és a lehetséges gyakorlati megvalósításokat, hogy az egyházmegyei/eparchiai világnap jó alkalom legyen arra, hogy kihozza a fiatalokból a jóra való készséget, a nagylelkűséget, a hiteles értékek és nagy eszmények iránti szomjúságot, amelyet mindegyikük magában hordoz. Ezért ismételten hangsúlyozzuk, nagyon fontos, hogy a részegyházak

különös figyelmet fordítsanak az egyházmegyei/eparchiai ifjúsági nap megünneplésére, és azt valóban nagy értéknek tartsák. A fiatalokba való befektetés az Egyház jövőjébe való befektetést jelenti, a hivatások előmozdítását jelenti, a jövő családjai felkészítésének hatékony elindítását jelenti. Ezért ez minden helyi egyház számára létfontosságú feladat, nem egyszerűen egy a többihez sorolandó újabb tevékenység.

Bízzuk a Boldogságos Szűz Máriára az ifjúságpasztoráció útját az egész világon! Mária, ahogy Ferenc pápa oly szépen emlékeztet bennünket a *Christus vivit* kezdetű buzdításban, „**nézi a fiataloknak ezt a népét, szereti őket, ők pedig keresik őt, amikor csendet teremtenek szívükben annak ellenére, hogy útjuk során zajongás, beszélgetés, szétszórtság kísérte őket. De az Anya szeme előtt csak a reményteljes csendnek van helye. És így Mária újból megvilágítja fiatalságunkat.**” [33]

A Szentatya, Ferenc pápa jóváhagyta e dokumentum közzétételét.

Kelt a Vatikánban, 2021. április 22-én,
a világnapok keresztje fiataloknak történő átadásának évfordulóján.

Kevin Farrell bíboros
prefektus

Alexandre Awi Mello I. Sch.
titkár

Hivatkozások

[1] II. JÁNOS PÁL PÁPA: Karácsonyi üdvözlő beszéd a bíborosi testülethez, a kúriához és a római prelatúrához, in Insegnamenti VIII, 2 (1985) 1559–1560.
[2] XVI. BENEDEK PÁPA: Karácsonyi üdvözlő beszéd a bíborosokhoz, a római kúriához és a pápai családhoz, in Insegnamenti VII, 2 (2011) 951–955.
[3] FERENC PÁPA: Angelus, in Insegnamenti I, 2 (2013) 155.
[4] Ugyanott.
[5] A püspöki szinódus XV. rendes közgyűlésének záródokumentuma, 4. A továbbiakban ezt a dokumentumot ZD rövidítéssel idézzük.
[6] A Világiak, Család és Élet Dikasztériuma „kifejezi az Egyház különleges gondoskodását a fiatalok iránt, előmozdítja, hogy a fiatalok főszerepet vállaljanak a mai világ kihívásai közepette. Támogatja a Szentatya kezdeményezéseit az ifjúságpasztoráció területén, és a püspöki konferenciák, nemzetközi ifjúsági mozgalmak és társulások szolgálatára jelentkezik, elősegíti együttműködésüket, és nemzetközi szintű találkozókat szervez. Tevékenységének egyik súlypontja az ifjúsági világnapok előkészítése” (Statútum, 8. cikk).
[7] ZD 119.
[8] Vö. ugyanott.
[9] Vö. FERENC PÁPA: Homília Urunk Jézus Krisztusnak, a világmindenség királyának főünnepén tartott szentmisén, in L’Osservatore Romano, 2020. november 23., 6. oldal. Javasoljuk, hogy az ifjúsági világnapot azokban az egyházakban is Krisztus Király főünnepével azonos napon tartsák, amelyeknek a naptára nem írja elő ezt az ünnepnapot, vagy azt más napon tartják. Az ordináriusoknak azonban jogukban áll másként dönteni.
[10] II. JÁNOS PÁL PÁPA: Angelus, in Insegnamenti VII, 2 (1984) 1298.
[11] FERENC PÁPA: Homília Urunk Jézus Krisztusnak, a világmindenség királyának főünnepén bemutatott szentmisén, in L’Osservatore Romano, idézett cikk.
[12] ZD 142.
[13] FERENC PÁPA: Christus vivit apostoli buzdítás (a továbbiakban: ChV), 206.
[14] ZD 16.
[15] Ugyanott.
[16] Ugyanott, 142.

[17] Arról, hogy miképpen járul hozzá a világnap a fiatalok lelki útjához, lásd: XVI. BENEDEK PÁPA: Karácsonyi üdvözlő beszéd a bíborosokhoz, a római kúriához és a pápai családhoz, in Insegnamenti, i. m.; FERENC PÁPA: Általános kihallgatás, in Insegnamenti I, 2 (2013) 209–211.
[18] Vö. ZD 16 és 142.
[19] FERENC PÁPA: Általános kihallgatás, in Insegnamenti I, 2 (2013) 210.
[20] ChV 206.
[21] ChV 211.
[22] ChV 240.
[23] Vö. ChV 240.
[24] ChV 174.
[25] FERENC PÁPA: Homília Urunk Jézus Krisztusnak, a világmindenség királyának főünnepén tartott szentmisén, in L'Osservatore Romano, idézett cikk.
[26] Vö. FERENC PÁPA: Gaudete et exsultate apostoli buzdítás, 2.
[27] ChV 238.
[28] FERENC PÁPA: Beszéd az ifjúsági világnapot előkészítő imavirrasztáson, in L'Osservatore Romano, 2017. április 10–11., 7. oldal.
[29] ChV 234.
[30] Vö. ChV 209.
[31] FERENC PÁPA: Üzenet a 35. ifjúsági világnapra, in L'Osservatore Romano, 2020. március 6., 8. oldal.
[32] II. JÁNOS PÁL PÁPA: Christifideles laici apostoli buzdítás, 46.
[33] ChV 48.

Tartalom

1. Az ifjúsági világnapok 3

2. A világnapok a részegyházakban 6

3. A világnap megünneplése helyi szinten

Krisztus Király ünnepén 10

4. Az ifjúsági világnap sarokpontjai 14

a. Az ifjúság napja legyen a „hit ünnepe” 16

b. Az ifjúság napja legyen „egyházi élmény” 18

c. Az ifjúság napja legyen „missziós élmény” 20

d. Az ifjúság napja legyen „alkalom a hivatástisztázásra”

és „meghívás az életszentségre” 22

e. Az ifjúság napja legyen „zarándoklatélmény” 25

f. Az ifjúság napja legyen

„az egyetemes testvériség élménye” 27

5. A fiatalok főszerepe 28

6. A Szentatya évenkénti üzenete az ifjúsági világnapra 30

7. Befejezés 33

Hivatkozások 35

Készült a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
Ifjúsági Bizottságának gondozásában.

Fordította: Tőzsér Endre SP

Dicasterium pro Laicis Familia et Vita

A kiadványban felhasznált összes kép - mely a Világiak, Család és Élet Dikasztériumának, valamint a különböző országok ifjúsági irodáinak archívumából származik - a megfelelő szerzői jogtulajdonosok hozzájárulásával lett felhasználva.